

بررسی اصول نورپردازی در عکاسی طبیعت

عطیه نتاج مجد^۱، سید عقیل شجاعی لنگری^۲

^۱ استادیار گروه هنر، رشته‌ی عکاسی، دانشگاه طبری، بابل، ایران (نویسنده مسئول)

^۲ دانشجوی کارشناسی ارشد گروه هنر، رشته‌ی عکاسی، دانشگاه طبری، بابل، ایران

چکیده

نورپردازی دنیای پیچیده‌ای از خلاقیت و تکنیک است. نور اساس و ماهیت عکاسی است. بدون نور عکسی وجود ندارد. شناخت نور و آشنایی با نورپردازی برای عکاسان مهم است. نور ابزار اصلی کار عکاسی است و نورپردازی مهارت عکاس را نشان می‌دهد. منابع نور یا طبیعی هستند یا مصنوعی یا ترکیبی از این دو منبع. عکاس با شناخت فرایندها و تاثیر نور بر تولید و خلق عکس، اصول زیباشناختی عکس را پیش‌بینی می‌کند. در این پژوهش هدف آن است که گفته شود در عکاسی از مناظر طبیعی یا عکاسی طبیعت شناخت اصول نورپردازی اساس کار است. عکاس در عکاسی طبیعت، با منبع نور طبیعی سروکار دارد که کنترل آن در اختیارش نیست. عکاس باید شکیبایی، دقت نظر و سرعت عمل داشته باشد تا بتواند نور پر نوسان روز یا خورشید را در اختیار بگیرد. نور روز در هر لحظه تغییر می‌کند لذا، عکاس باید به موقعیت‌های مکانی و زاویه‌ی تابش هر نوع نور و موقعیت زمانی خورشید آشنا باشد، حالت‌های خورشید را در هر موقعیت زمانی، محیطی و جوی پیش‌بینی کند؛ بداند در چه مکانی چه وضعیتی از تابش نور خورشید در عکس موثر است. نورپردازی از مهارت‌های اساسی عکاسی در بهره‌گیری از نور است. جهت و زاویه‌ی تابش خورشید به عکاس کمک می‌کند تا سوژه را در بهترین موقعیت نورپردازی تثبیت کند. در این پژوهش از روش پیمایشی به کارکرد انواع نور و اصول نورپردازی در طبیعت پرداخته شده است. جامعه‌ی آماری تحقیق، نمونه عکس‌های گرفته شده‌ای است که در آن اصول نورپردازی در طبیعت مورد استفاده قرار گرفته‌اند.

واژه‌های کلیدی: نورپردازی، عکاسی طبیعت، انواع نور، زاویه‌ی تابش، منبع طبیعی نور